

Пам'ятка попередження терористичних актів

Тероризм - постійний супутник людства, який відноситься до числа самих небезпечних і важкопрогнозованих явищ сучасності, що здобувають усе більш різноманітні форми та загрозливі масштаби.

Терористичні акти приносять масові людські жертви, роблять сильний психологічний тиск на великі маси людей, тягнуть руйнування матеріальних і духовних цінностей, що не піддаються часом відновлення, сіють ворожнечу між державами, провокують війни, недовіру і ненависть

між соціальними і національними групами, які іноді неможливо подолати протягом життя цілого покоління.

Тероризм як масове і політично значиме явище - результат повальної «деідеологізації», коли окремі групи в суспільстві починають ставити під сумнів законність і права держави і цим виправдовують свій перехід до терору для досягнення власних цілей.

Різні злочинні угруповання здійснюють терористичні акти для залякування і знищення конкурентів, для впливу на державну владу з тим, щоб домогтися найкращих умов для своєї злочинної діяльності. Жертвою терористичного акту може стати кожен - навіть той, хто не має ні найменшого відношення до конфлікту, котрий породив терористичний акт.

Боротьба з тероризмом та його передумовами ефективними є два напрямки, в яких громадяни можуть внести свій неоціненний внесок:

Перше: профілактика тероризму, тобто діяльність з попередження і недопущення терактів;

Друге: зменшення (мінімізація) тяжкості наслідків, якщо хтось виявився залученим в які-небудь прояви тероризму.

До заходів щодо попередження терактів відносяться:

1. Контроль з боку фінансових і податкових структур фінансової діяльності, і перш за все, великих фінансових потоків з метою виявлення незаконних оборотів цих коштів, виявлення махінацій, підробок, фальшивок і т.п.;
2. Контроль з боку ДАІ, керівників підприємств і організацій, працюючих громадян за перевозками транспортними засобами вантажів;
3. Періодична перевірка посадовими особами із залученням представників органів внутрішніх справ майна, що зберігається на складах, у сховищах, льохах, підвалах і в інших важкодоступних місцях;
4. Періодичні огляди трубопроводів (газопроводів, нафтопроводів, продуктопроводів), газового обладнання, під'їздів з метою виявлення наявності в них вибухонебезпечних предметів та саморобних пристроїв;
5. Виявлення в транспорті, в під'їздах, підвалах будинків, біля гаражів і сміттєзбірників, люків підозрілих предметів, кинутих невідомими людьми (з боєприпасами або зброєю, з саморобними пристроями - розтяжки, підозрілі дроти і т.д.);
6. Чергування біля житлових будинків у період загрози терактів, при цьому звертати увагу на появу чужих людей, що переносять в мішках або валізах якісь вантажі, на машини з іногородніми номерами;
7. Виключити можливість мінування будинків через відкриті підвали, люки;
8. Уникати зв'язків з підозрілими людьми, обіцяючими вигідні угоди, виїздів з ними будь-куди;

9. Виявляти пильність на роботі, вдома, при знаходженні на вулиці, у громадському транспорті;
10. Про все підозріле необхідно повідомляти в міліцію (телефон «102»), а також в єдину службу порятунку (телефон «101»).

I. Характерними ознаками наявності вибухового пристрою можуть бути:

1. Знаходження в громадських місцях, у транспорті валіз, кейсів, пакунків, коробок та інших предметів, залишених без нагляду власників.
2. Отримання адресатом поштового відправлення від невідомого відправника, наявність у відправленні явного дисбалансу, нестандартний вигляд посилочної тари.
3. Наявність у предметів характерного вигляду вибухових речовин, засобів або їх елементів.
4. Наявність у виявлених предметів звуку працюючого годинникового механізму, запаху бензину, газу, розчинника, хімічних речовин, диму, що виходить з предмету тощо.
5. Наявність у підозрілого пристрою елементів (деталей), що не відповідають його прямому призначенню (сигнальні лампи, світлодіоди, радіоплати, перемикачі, елементи живлення і т.ін.) або додаткового контакту з навколишніми предметами (антена, вмонтований електричний дріт, натягнутий шнур або мотузка).
6. Невідповідність маси дійсному призначенню або вигляду предмета (наприклад – вага коробки від цукерок, банки від кави, ручки, книги і т. ін.).
7. Наявність у дверях, вікнах будь-яких сторонніх предметів - закріпленого дроту, ниток, важелів, шнурів тощо.
8. Наявність стороннього сміття, свіжоштукатурених та свіжопофарбованих ділянок стін, стелі, підлоги, порушення ґрунту, покриття на газонах, тротуарах, за відсутності пояснень щодо їх виникнення у відповідних служб.
9. Наявність у контрольованих зонах залишеного автотранспорту, сторонніх чи нічийних приладів, механізмів, тимчасових споруд, будівельних матеріалів і конструкцій, тощо.
10. Намагання особи з предметом у руках чи у специфічному одязі, що дозволяє приховувати на тілі вибуховий пристрій, за будь-яких обставин безпосередньо наблизитися до об'єкту охорони чи маршруту його пересування. У разі, якщо особа намагається безпосередньо застосовувати підозрілий предмет, по можливості не дати їй випустити предмета з рук та використати тіло особи як екран для гасіння у разі вибуху пристрою.

Категорично забороняється самостійно проводити з підозрілим предметом будь-які дії (торкатися, нахилити, відкривати, переміщувати, підіймати, перерізати, та ін.).

Пам'ятайте, що марна втрата часу при загрозі вибуху може призвести до людських жертв!

В усіх випадках про виявлення ознак вибухового пристрою повідомляти:

Бориспільський РВ ГУ МВС України в Київській області тел.- 102

II. У разі надходження анонімного повідомлення про підготовку вибуху за телефоном:

1. Спробувати з'ясувати у особи, що телефонує, який вибуховий пристрій, де він встановлений і коли повинен спрацювати.
2. Не класти трубку на телефонний апарат.
3. Повідомити про отримане повідомлення з іншого телефонного апарату до чергової частини органів внутрішніх справ з наданням номеру телефону, на який отримано повідомлення.
4. Негайно приступити до евакуації персоналу з приміщення, організувати його охорону.

III. У разі виявлення предмета, підозрілого на вибуховий пристрій, необхідно:

1. Обмежити доступ до приміщення, організувати його охорону.
2. Негайно доповісти безпосередньому керівнику, вказати місце знаходження предмета,

час виявлення та особу, яка його виявила.

3. Забезпечити інформування чергових підрозділів МВС або МНС.

4. Безумовно виконувати всі рекомендації спеціаліста - вибухотехніка, у разі підтвердження наявності ознак вибухового пристрою організувати евакуацію людей з будівлі, території на відстань від підозрілого предмета не менше 100 метрів.

Категорично забороняється самостійно проводити з підозрілим предметом будь-які дії (торкатися, нахилити, відкривати, переміщувати, підіймати, перерізати дрот, та ін.), що може призвести до вибуху та людських жертв.

Якщо ви виявили саморобний вибуховий пристрій, гранату снаряд, і т. ін.:

1. Не підходьте близько і не дозволяйте іншим людям торкатися до предмету;
2. негайно повідомте про знахідку в міліцію;
3. Не чіпайте, не розкривайте і не переміщуйте знахідку;
4. Запам'ятайте всі подробиці пов'язані з моментом виявлення предмета;
5. Дочекайтеся прибуття оперативних служб.

Вибуховий пристрій встановлений в місцях скупчення людей, у громадському транспорті або житловому будинку може бути замасковано під звичайний предмет - сумку, портфель, згорток і т. д.

При отриманні повідомлення про загрозу терористичного акту ПО ТЕЛЕФОНУ правоохоронним органам для запобігання вчинення злочинів і розшуку злочинців значно допоможуть наступні ваші дії:

Постарайтеся дослівно запам'ятати розмову і зафіксувати її на папері.

По ходу розмови відзначте стать, вік і особливості мови того, хто телефонував: голос (гучний, тихий, низький, високий, низький); темп мови (швидка, повільна); вимова (виразна, спотворена, із заїканням, з акцентом або діалектом і т. д.); манера мовлення (розв'язна з нецензурними висловами і т.д.).

Обов'язково відзначте звуковий фон (шум автомашин, або залізничного транспорту, звук теле - радіо апаратури, голосу і т. д.)

Відзначте характер дзвінка, міський чи міжміський.

Обов'язково зафіксуйте точний час дзвінка і тривалість розмови.

У ході розмови постарайтеся отримати відповіді на наступні питання:

1. Куди, кому по якому телефону дзвонить людина?
2. Які конкретно вимоги висуває чоловік?
3. Висуває вимоги він особисто, виступає в ролі посередника або представляє якусь групу осіб?
4. На яких умовах він згоден відмовитися від задуманого?
5. Як і коли з ним можна зв'язатися?
6. Кому ви повинні повідомити про це по дзвінку?

Постарайтеся домогтися від того, хто дзвонить, максимально можливого проміжку часу для прийняття вами рішення або вчинення будь-яких дій.

Якщо можливо ще в процесі розмови, повідомте про нього керівництву об'єкта, якщо немає - негайно по його закінченню.

Не поширюйтеся про факт розмови та його зміст. Максимально обмежте кількість людей, що володіють інформацією.

При наявності автоматичного визначника номера запишіть певний номер, що дозволить уникнути його втрати.

При використанні звукозаписної апаратури витягніть касету і прийміть заходи до її збереження. Обов'язково встановіть на її місце іншу.

При відсутності визначника номера після закінчення розмови не кладіть трубку на важелі телефону і негайно, використовуючи інший телефон, повідомте про факт дзвінка в правоохоронні органи.

При отриманні повідомлення про загрозу терористичного акту ПИСЬМОВО:

1. Після отримання такого документа поведіться з ним максимально обережно.
2. По можливості приберіть його в чистий поліетиленовий пакет, і помістіть в окрему жорстку папку.
3. Постарайтеся не залишати на ньому відбитки своїх пальців.
4. Якщо документ надійшов у конверті - його розтин робите з лівого або правого боку, акуратно відрізаючи кромки ножицями.
5. Зберігайте всі вкладення, сам конверт, упаковку.
6. Не розширюйте коло осіб, які хочуть знайомитися зі змістом документа.
7. Анонімні матеріали направляються до правоохоронних органів із супровідним листом, в якому зазначаються ознаки анонімних матеріалів, обставини пов'язані з їх розповсюдженням, виявленням або отриманням.
8. Анонімні матеріали не потрібно зшивати, склеювати, на них не повинні робитися написи.

Ми бажаємо Вам тільки всіляких гараздів.

Пам'ятка як поводити себе, ставши заручником терористів

Основні принципи поведінки у разі захоплення Вас заручником

Примиріться з тим, що ви перебуваєте під повною владою терористів, які завжди можуть вас убити. Щоб зламати вашу волю, деморалізувати й принизити вас, вони застосовуватимуть різноманітні тактики – від фізичних страждань (нестача їжі, води, сну, погані умови утримання) до техніки «промивання мізків» (зокрема, переконуватимуть у тому, що влада забула про заручників, що на них «усім наплювати» тощо).

Не падайте духом, до кінця надійтеся на сприятливе вирішення екстремальної ситуації. Отримавши інформацію про захоплення заручників, правоохоронні органи вже почали діяти і вживають всіх необхідних заходів задля вашого звільнення.

Будьте терплячими. Час працює на заручників і тих, хто готується до їх звільнення. У той же час, не надійтеся на швидке звільнення – швидка капітуляція терористів мало ймовірна. Тому підготуйтеся фізично, морально та емоційно до важкого випробування.

Ваша стратегія – «прийняття та пристосування».

Ваша головна мета – вижити і зберегти фізичне й душевне здоров'я.

Ваше головне завдання – зберігати самовладання, самоконтроль і самоповагу.

Найбільш ефективний засіб, який ви можете вжити для свого звільнення – це зберігати спокій.

Ваш девіз – «Не допускати як боягузтва, так і нерозумної бравади».

Основні правила поведінки у разі захоплення Вас заручником:

1. По можливості якомога швидше опануйте себе, заспокойтеся, не піддавайтеся паніці, не допускайте істеричних проявів. Емоційно невірноважена людина, яка від страху впадає в паніку, лякає терористів своєю непередбачуваністю, і її, швидше за все, вб'ють першою.

2. Якщо вас поранено, старайтеся не рухатися. Так ви зменшите втрату крові.

3. Надавайте допомогу і психологічну підтримку тим, хто слабший – потерпілим, жінкам, дітям, особам похилого віку. Уникайте дратівливості та конфліктів при спілкуванні з іншими заручниками.

4. Не ризикуйте своїм власним життям оточуючих. Не допускайте дій, які можуть спровокувати терористів на застосування зброї і призвести до людських жертв (не втікайте, не кидайтеся на терористів, не вихоплюйте зброю).

5. Не намагайтеся умовити терористів, розчулити їх тощо. У той же час не принижуйтеся і не благайте про пощаду.

6. Спілкуючись з терористами, не відводьте очей убік ; у той же час, уникайте прямого погляду в очі (на несвідомому рівні погляд розглядається як виклик).

7. Говоріть спокійним голосом, уникайте викличного, ворожого тону.

8. За необхідності виконуйте розпорядження терористів, особливо протягом перших 30-60 хвилин після нападу. Не вступаєте з ними в суперечку, терпіть образи та приниження.

9. Постарайтеся переконати терористів забезпечити вам та іншим заручникам людські умови існування.

10. Запитуйте дозвіл на вчинення будь-яких дій (сісти, встати, попити, вийти в туалет).
11. Для підтримання сил їжте все, що вам дають.
12. Використовуйте будь-яку можливість для відпочинку. Стрес, у стані якого перебувають заручники, через деякий час призводить до повного нервового виснаження.
13. За можливості дотримуйтеся вимог особистої гігієни.
14. Старайтеся виконувати доступні фізичні вправи.
15. Застосовуйте техніки розслаблення, спробуйте чимось зайняти інтелект (читанням, письмом, тренуванням пам'яті, розв'язуванням математичних задач тощо).
16. Терористи зазвичай відбирають у заручників годинники, мобільні телефони, щоб ізолювати їх від зовнішнього світу. Тому при тривалому утриманні в полоні слідкуйте за часом, відмічайте зміну дня та ночі, ведіть календар.
17. Будьте уважні. Намагайтеся запам'ятати імена (прізвиська), прикмети, голоси, особливості поведінки терористів, зміст їх розмов між собою. Ця інформація буде дуже важливою для правоохоронних органів після знешкодження терористів і звільнення заручників.
18. Під час штурму спецпідрозділами правоохоронних органів приміщення, в якому вас утримують, негайно ляжте на підлогу обличчям униз, якомога далі від вікон і дверей. Ні в якому разі не беріть до рук зброю, кинуту терористами, інакше вас можуть прийняти за одного з них, не робіть різких рухів, відкрийте рот, на випадок застосування вибухових засобів.
19. Більшість колишніх заручників протягом досить тривалого часу переживає пост травматичний стресовий розлад, симптомами якого можуть бути порушення сну, втрата апетиту, апатія, раптові спалахи гніву, труднощі у спілкуванні з близькими. Тому в перші дні після звільнення вам необхідно звернутися до медичних закладів за кваліфікованою психологічною допомогою.